

זבחים
פרק ה'

ולפניהם, חביבא ליה, ואקרם נגנו לשאר חטאות.
ויאנהו נמי שחייבן באפון, דכתיב (ויקלע ד' כט)
"ונשחט את החטא במקום העולה", וקרא
ימירה הוא, דהא כתיב "במקום אשר תשחט
העולה תשחט החטא", אלא זה בנה אף לכל
החותמות שיהו טענות אפון.

וּקְיֻבָּול **דָּמָן בְּכֶלִי שָׁרָת** - דְּכַתֵּיב בְּעֹולָת סִינִי
(סְמוּךְ כ"ד) "וַיַּשֵּׂם בְּאֲגָנוֹת", וּמִמֶּנּוּ לִמְדוֹ כָּל
הַזָּהָבִים לְהִיוֹת טָעֹנוֹנִים כָּל.

וזמן טעון הזיהה על בין הבדיקות, ועל מזבח הזהב.

הנזיה על בין הבדיקות - עומדר בין שני בדי ארון, ומזה אמרת למעלה ושבע למטה בגן עכבה של כפורת, ולא היו נוגעים בה.

וועל הַפְּרוֹכֶת - דכתייב (ויקלה ט"ז ט) "לכן יעשָׂה
לאוהל מועד".

וועל מזבח הזבח - כדרתיב (ויקרא ט' יט) "ויצא אל המזבח", בסדר עבודת יום הקיפורים בפרשת אתר מות.

מִתְנָה אַחַת מֵהֶן מַעֲכֶבֶת.

מתקנה אחת מעכבות - בראמן בפרק בית
שםאי בכר הרים דבר כתיב "עשה לעש"
כאשר עשה לפרש הטעאות, כן יעשה לו", וקרא
יתירה הוא, לעכוב – שאם חסר אחת מן הפענות
לא כיפר. ודרשין "עשה לפרש" – זה פר יום
הכיפורים, בדרדריה נמי מתקנה אחת מעכבות,
כמו פר העלים דבר.

**שִׁירֵי הַדָּם הִיא שׂוֹפֵךְ עַל יְסֻוד מִעֲרֵבִי שֶׁל
אַזְנָבָה הַחִיצוֹן. אִם לֹא נָתַן, לֹא עִכּוֹב.**

זבחים
פרק ה'

א איזהו מוקם של זבחים? קדשי קדשים
שחיתתו באפון.

קדשי קדשים - עולות, חטאות, ואשומות.

שְׁחִימָתָן בַּאֲפֹן - עוללה בהדריא כתיב ביה
(ויקלט ח' יד) "נְשָׁחַת אֶתְוָה עַל גַּרְגָּת הַמִּזְבֵּחַ
אֲפֹנוֹנָה". חטאת כתיב ביה (ויקלט ו' יט) "בָּמְקוּם
אֲשֶׁר תְּשַׁחַת הַעֲלוֹת, תְּשַׁחַת הַמְּתָאָת". אֲשֶׁם
כתיב ביה (ויקלט ו' ז) "בָּמְקוּם אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֶת
הַעֲלוֹת, יִשְׁחַטוּ אֶת הַאֲשֶׁם".

שחיתטן באפון - וזה דלא פנוי הכא "זקייבול דמן בכל依 שורת באפון", אף על גב דכולחו קבלת דמן באפון במקום שחיטה - דסמו לשליחיטה כתיב "ולקח מדם הפר", אלא משומ דראיכא אשםו של מצורע, שהכהן קינה מקובל מזקחת דמו בכפו, בכתב (ויקלע י"ד י) "ולקח הכהן מדם האשם ונתן" - מה נtinyה בעצמו של פהן, באצבעו, אף לקיחה בעצמו של כהן. משומ הכא לא כתוב הכא "זקייבול דמן", שאין קיבול דמן שוה.

וממושם שלא סגי ליה בלא קבלה פלי, שלאחר שקיבל מהן אחד למקצת דם בידו קיה מהן אמר מקובל העם בפלוי, מושום כיidor פני בהריא אשם מצורע אשם פלווי שחיתתן באפון, וקיבול דמן בכל שרת באפון".

ספר וושער נשל יומ הקיפורים שהיינו בaczfon, וקיובל דמן בכל שרת באczfon.

ספר ושער של יום הփירורים - אף על גב דצפונו בעולה הוא דכתיב, הקדים פנאי לחטאות ברישא, ואידי דאתニア מדרשא חביבא ליה. ומטאות פנימיות, אידי דנקנס דמן לפני

זכרים
 פרק ה'

שִׁירֵי קֶם הַיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוּד מִעָרְבִּי - בְּדָכְתִּיב (וַיַּקְרֵל ד' יָמִים) "אֶל יִסּוּד מִזְבֵּחַ הַעֲוָלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֹוָהָל מוֹעֵד", וְאוֹהָל מוֹעֵד לְמִעָרְבִּו שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצֹן הַיָּה.

אם לא גָּמָן - שִׁירֵי קֶם לִיסּוּד, לֹא עִיבֶּב הַכְּפָרָה. דְּבָרָר תְּקֻנות וּמְפַנִּים דְּמִים לְפָנִים כְּתִיב (וַיַּקְרֵל ט' יָמִים) "וְכֹלָה מִפְּפַר אֶת סְקוּדֵשׁ", דְּמָשְׁמָע שֶׁכְּבָר שָׁלָמוּ כָּל הַכְּפָרוֹת כּוֹלן.

ב פָּרִים הַגְּשָׁרִפִים וּשִׁיעִירִים הַגְּשָׁרִפִים שְׁחִיטָה בְּאַפּוֹן, וְקִיבּוֹל קֶם בְּכָלִי שְׂרָת בְּאַפּוֹן, וְקֶם טָעוֹן הַזְּנִיה עַל הַפְּרוֹכָת, וְעַל מִנְבֵּחַ הַזְּקָבָה. פָּרִים הַגְּשָׁרִפִים - פָּר הַעַלְמָם וְפָר הַחַנְןָן מִשְׁמִים, שָׁאֵין נְאָכְלִים לְכָהָנִים אֶלָּא גְּשָׁרִפִים חַווִּים לִירּוֹשָׁלִים.

וּשִׁיעִירִים הַגְּשָׁרִפִים - שִׁירֵי עֲבוֹדָה זָרָה, שְׁהַוּקְשׁוּ לְפָר הַעַלְמָם לְכָל דְּבָרֵיהם. הַזְּנִיה עַל הַפְּרוֹכָת - שְׁבַע הַזְּיוֹת עַל הַפְּרוֹכָת. אֶבֶל בֵּין הַבְּדִים לֹא כְּתִיב בָּהוּ הַזְּנִיה כִּמוֹ בְּפָר שֶׁל יוֹם הַכִּיפּוֹרִים, דְּכִתִּיב בֵּית (וַיַּקְרֵל ט' יָמִים) "וְהַזָּה בְּאַצְּבָעָו עַל פְּנֵי הַפְּפּוֹתָה".

מִתְגַּנָּה אֶתֶּן מֵהָן מַעֲכָבָת. שִׁירֵי קֶם קִינה שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוּד מִעָרְבִּי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצֹן. אם לא גָּמָן, לֹא עִיבֶּב.

אַלְוּ וְאַלְוּ גְּשָׁרִפִין בְּבֵית הַדְּשָׁן.

אַלְוּ וְאַלְוּ - שֶׁל יוֹם הַכִּיפּוֹרִים וּשְׁאָר הַגְּשָׁרִפִים. גְּשָׁרִפִים בְּבֵית הַדְּשָׁן - לְמַקּוֹם שְׁמוֹצִיאים שָׁם אֶת הַדְּשָׁן שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצֹן, דְּכִתִּיב בֵּית (וַיַּקְרֵל ט' יָמִים) "וְהַזָּא אֶת הַדְּשָׁן אֶל מְחִיזָה לְפָחָנָה", וּבְפָרִים הַגְּשָׁרִפִים כְּתִיב (וַיַּקְרֵל ד' יָמִים) "עַל שְׁפָךְ הַדְּשָׁן יִשְׁרָף".

ג חַטָּאת הַצִּיבָּר וְהַיחִיד - אַילוּ הֵן חַטָּאות הַצִּיבָּר? שִׁירֵי רָאשִׁי חַדְשִׁים וּשֶׁל מִזְבֵּדות - שְׁחִיטָה בְּאַפּוֹן, וְקִיבּוֹל קֶם בְּכָלִי שְׂרָת בְּאַפּוֹן, וְקֶם טָעוֹן אֶרְבָּע מִתְנּוֹת עַל אֶרְבָּע קְרֻנוֹת. אַילוּ הֵן חַטָּאות הַצִּיבָּר - שָׁאֵנוֹ צָרִיכִין לְמַזְכִּים, שְׁהָרִי הַפְּנִימִיות כָּבֵר נִשְׁנָה.

זכרים
 פרק ה'

שְׁעִירֵי רָאשִׁי חַדְשִׁים וּשֶׁל מִזְבֵּדות - שָׁהָן עַל מִזְבֵּחַ הַחִיצֹן.

שְׁחִיטָה בְּאַפּוֹן - שְׁהָרִי לְמַדְנֵי בְּבָנֵין אֶבֶל לְכָל הַחַטָּאות שָׁהָן טָעֹנוֹת אַפּוֹן.

כִּיצְדֵּן? עַלה בְּכֶבֶשׂ וּפְנֵה לְסּוּכָּב, וּבָא לוּ לְקָרְנוֹן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית אַפּוֹנִית, אַפּוֹנִית מִעָרְבִּית, מִעָרְבִּית דְּרוֹמִית.

עַלה בְּכֶבֶשׂ וּפְנֵה לְסּוּכָּב - מִפְנֵי שְׁדָמָה נִיפְנַן עַל הַקְּרָנוֹת וּבְאַצְּבָע, אֲרִיךְ לְעַמּוֹד עַל גַּבְיוֹ סּוּכָּב. אֶבֶל בְּכָל שֶׁאָר הַדְּמִים שָׁהָן כַּתְּחָתוֹנִים - מִן הַחַוט וְלַמְּטָה, עוֹמֵד עַל קְרָצָה אֶצְל זַוִּית הַמְזֻובָּם וּזְוּרָק מִן הַכְּלִי, וְכָל מִקּוֹם שְׁגִינַּעַת לְמַזְבֵּחַ, קָשָׁר.

וּבָא לוּ לְקָרְנוֹן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית - שָׁבָה הָוָא פּוֹגָע רַאשָׁוֹן, כְּקַיְמָא לֹן "כָּל פְּנּוֹת שָׁאָפָה פּוֹנָה, לֹא יְהִיוּ אֶלָּא דָרְךָ יָמִין", וְהַכֶּבֶשׂ בְּדָרוֹם, וְקְשָׁעָולָה בּוֹ וּפְנֵיו לְמַזְבֵּחַ נִמְצָא יְמִינוֹ לְמַזְרָח. וּפְנֵה לְיְמִינוֹ לְמַזְרָח וּבָא לוּ לְאַוְתָה קָרְנוֹן, וְהַולְךְ וּמַקְרֵב בְּסּוּכָּב דָרְךָ יָמִין וּפְנֵיו לְמַזְבֵּחַ - מִן קְדוּרּוֹם לְפָזָרָת, וּמִזְרָח לְאַפּוֹן, וּמִאַפּוֹן לְמִעָרְבָּב, דְּהַיָּינוּ דָרְךָ יָמִין. וְאַפָּה עַל אַפָּה בְּרוּם אַפָּה כַּתְּחָנוֹן בְּרָאשָׁה הַמְזֻובָּם בְּכָל זַוִּית וְזַוִּית שָׁבָה, קָרְיוֹן קָרְנוֹן.

שִׁירֵי קֶם הַיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוּד דְּרוֹמִי. עַל יִסּוּד דְּרוֹמִית - דִּילְפִּינְן יְרִיךְתוֹ מִן הַכֶּבֶשׂ בְּחַטָּאות הַחִיצֹנוֹת וּשִׁירֵי קֶם בַּיָּדוֹ, מִיצְיאָתוֹ מִן הַהִיכָּל וּשִׁירִים הַפְּנִימִית בַּיָּדוֹ - מִה יִצְיאָתוֹ מִן הַהִיכָּל קַיָּה נָמֵן שִׁירֵי קֶם בְּסָמוֹךְ לוֹ, שְׁהָוָא יִסּוּד מִעָרְבִּי, כְּדָכְתִּיב (וַיַּקְרֵל ט' יָמִים) "אֲשֶׁר פָּתַח אֹוָהָל מוֹעֵד", דְּהַיָּינוּ לְצָדְקָה מִעָרְבָּה סָמוֹךְ לְהִיכָּל, אֲף יְרִיךְתוֹ מִן הַכֶּבֶשׂ נָמֵן הַשִּׁירִים בְּסָמוֹךְ לוֹ, דְּהַיָּינוּ יִסּוּד דְּרוֹמִי סָמוֹךְ לְכֶבֶשׂ, שְׁהָכֶבֶשׂ בְּדָרוֹם.

וְגַאֲלִין לְפָנֵים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְּרִי בְּהֹונָה, בְּכָל מְאָכֵל, לִיּוֹם וְלִילָּה, עד חַצּוֹת.

לְפָנֵים מִן הַקְּלָעִים - לְפִי שְׁבָמְשָׁכָן קַיָּו קְלָעִים חַיקָּפָה לְחַצְרָה אֹוָהָל מוֹעֵד, וּבְחַטָּאת כְּתִיב (וַיַּקְרֵל ט' יָמִים) "תִּאֱכַל בָּمְקוֹם קְדוּשָׁה בְּחַצְרָה אֹוָהָל מוֹעֵד". וּבְבִּית עֲולָמִים קַיָּמה חֻמָּת קָעָרָה

זבחים
פרק ה'

נמצא יסוד לשלש הקבנות. הילך היה מתחילה בקמן אפוגית מונרכית, הואיל וגערן דרומית מונרכית אין לה יסוד לפיו שלא היה בחלוקת של טורף שנתנה עלייו יעקב. וועלה טעונה תחילת מפן דמה בנגד היסוד, הילך בעי דגש פרמי דאמון.

השתי מפותחות שהן ארבע בעין, כדי שיהא מפן קדם באربع רוחות סמובט, דכתיב (ויקל"ה י) "זורקו את פדם על המזבם סביב" – אי לומר "זורקו", יכול יזרקנו בזורייה אתה? מלמוד אמר "סביב", ואי אפשר להקים בזורייה אתה. אי "סביב", יכול יקיפנו כחוט? מלמוד לומר "זורקו", ואין זורייה אלא מרוחוק, ויחוויט אי אפשר להקים אלא באצבע. הוא כיצד? נתןashi מפותחות שהן ארבע.

وطוענה הפשט וניתוח וכלייל לאשים.

وطוענה הפשט וניתוח – דכתיב (ויקל"ה י) "זהפשיט את העולה, ונפח אומה לנתקיך".
וכלייל לאשים – כולה נשרפת על גבי האש.

ה זבח שליי ציבור ונאשומות. אילו הן אשומות? אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפה חרופה, אשם נזיר, אשם מצורע, אשם פלוי.

זבח שליי ציבור – כבשי עצרת.

אשם גזלות – האמור בשכובעת הפיקדון.

אשם מעילות – הנגנה מן ההקדש.

אשם שפה חרופה – הבא על שפה שחציה שפה וחציה בת חזין, פמיוערת לעבד עברי שמופר בשפה וובת חורין.

אשם נזיר – שנטמא במת, דכתיב ביה (גמdeg ו' י) "זהזיר לה' את ימי נזרו".

אשם פלוי – ספק שגג בךבר שחיבין על זדונו ברת, ספק לא שגג. והוא כתיב בוניינרא אצל אשם מעילות.

אשם ודי לא גרשין, שפל אלו אשם ודי הן, חזון מאשם פלוי.

שחיטתנו באפון, וקיבול דמן בכל שרת

זבחים
פרק ה'

במקום קקלעים.

לזכרי בהונגה – דגבי מטהת ואשם ומונחה כתיב (ויקל"ה כב) "כל זכר בפניהם יאל אורה".
בכל מאכל – משום דבאי למתני בפסח דאיינו נאכל אלא צלי, פנא בכולחו בכל מאכל.

ליום ולילה – דכתיב (ויקל"ה ט) "ובשר זבח תורת שלמי ביום קרבנו יאכל" – למניין? לתודה שנאכלת ליום אחד. מטהת ואשם מנין? פלמוד לומר "זבח".

עד חצות – סיג עשו חכמים לסתורה, לפרטיק את האדים מן העכירה, דהא קרא "לא יניהם ממנה עד בזק" קאמר.

ו העולה, קדשי קדשים.

העולה קדשי קדשים – היא, ליפסל ביזאא, ובבטבול יום, ובמחופר כייפורים, ומועלם בה. ומשום דלא כתיב בה בקרא קודש קדשים היא כמו במחטה ואשם, אשמעין פנא הכא דהיא נמי קדשי קדשים במחטה ואשם, שהר הייא שנוה להם למקום שחיתפן וקבלת דמן.

שחיטה באפון, וקיבול דמן בכל שרת באפון, ודמה טעון שתי מפותחות שהן ארבע.

שתי מפותחות – בקמן מונרכית אפוגית, ובקמן מערבית דרומית שכונגה באלקסון.

וטעמא, משום בקמן מונרכית דרומית לא היה לו יסוד, לפיו שלא היה בחלוקת של בנימין שנתנה יעקב עליו (גמdeg מ"ט כ) "בבזק יאל עד" – באחסנטיה יתבנני מקדשא, דבר המקודש לדמים לא יהיה אלא בחלוקת של בנימין.

ואותו בקמן לא היה בחלוקת, שחמוץ היה תופס בחלוקת של יהודה אפה במנוחה ואמה בדרומו כל אווך מזורה ודרום בעבי אמה, אלא שלא היה אפה שפמזרח על פני כל הפנורח, שפשמגייע לארון מונרכית אפוגית היה קלה בתוך אמה לארון. וכן אכילת האפה הדרומית לא היה מהלכת על פני כל הדרום, שפשמגייע לארון דרומית מערבית היה כליה סמוך לארון אפה.

זבחים
 פרק ה'

על תודה וגוי". וארבע חלות מארכבע מינימ
שכבה, פרכתיב (ויקילו ז' י) "אחד מכל קרבן
תרומה לה' לפהן הזרק וגוי". ומורם מאיל נזיר
וזוע בשלה, וחזה ושוק, ומלת מאה אמת,
וירקיק אחד.

פִוְצָא בָהּוּ - נאכלים בכל העיר ליום ולילה.
לְפֶהְנִים לְגַשְׁיָהָם - פרכתיב (ויקילו י' י) "וְאֵת
חַזָה כְתֹנוֹפה וְאֵת שָׂוֹק כְתֹרוֹמָה תְאַכֵּלוּ בַמִּקְומָם
טַהּוֹר, אֲפָה וּבְגַנִּיך וּבְנוֹתִיך".
 ● ● ●

ז **שְׁלָמִים, קָדְשִׁים קָלִים.** **שְׁחִיטָתָנוּ בְּכָל
מִקְומָם בְּעַזְרָה,** ודמן טעון שתי מינות שני
ארבע.

שְׁחִיטָתָנוּ בְּכָל מִקְומָם בְּעַזְרָה - שלוש פרשיות
נאמרו בשחיטת שלמים, תרא בגין בקר, ותדא
בקשבר, ותדא בעז. בקמ"מ בא כתיב "ושחתו
פָתֵח אֹולֶל מַעַד", ובתרמי כתרי"מ בא כתיב
"לְפָנֵי אֹולֶל מַעַד", להזכיר את כל הרוחות
שבעזירה, ד"לפנ"י משמע כל שלפני היכל.
ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל,
לשני ימים ולילה אחד.

לְשַׁנִּים יָמִים וּלְלִילָה אֶחָד - רקבי כתיב בשלמים
(ויקילו ז' י) "וְהַנּוּתָר מְבָשֵר הַזְבֵחַ בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי
בְּאַשׁ יְשֻׁרָף".

ה **הַמּוֹרָם מֵהֶם פִוְצָא בָהּוּ, אֶלָא שְׁהַמּוֹרָם נְאַכֵּל
לְפֶהְנִים, לְגַשְׁיָהָם, וּלְבְגַנִּים, וּלְעַבְדִּים.**
 ● ● ●

הַבָּכָר וְהַמְּעַשֵּׂר וְהַפְּסָתָה, קָדְשִׁים קָלִים.
וְהַמְּעַשֵּׂר - מעשר בהמה.

שְׁחִיטָתָנוּ בְּכָל מִקְומָם בְּעַזְרָה, ודמן טעון מינה
אתה, ובלבד שיתנו בגנד היסוד.

ודמן טעון מינה אתה - שלא כתיב בהו
סביר, אלא "וְאֵת ذָמָם תְּרוּק" כתיב גבי בכור.
וְהַנּוּ נְמִי מְהַמָּם יְלִפְינָן, מְדַלָּא כתיב "וְאֵת ذָמָם"
אלא "וְאֵת ذָמָם".

בְּגַנְד הַיְסוֹד - במקום שיש יסוד מהפיין,
למעוטי מזורת דרומית שאין שם יסוד
בראשם. בכור ומעשר ופסח טעונים יסוד,

זבחים
 פרק ה'

באופן, ודמן טעון שתי מינות שני ארבע,
ונאכלין לפניים מן הקלעים, לזכרי בהוניה, בכל
מאכל, ליום ולילה, עד חצות.

שְׁתַי מִתְנוֹת שָׁהָן אֶרְבָּע - דבריהם נמי כתיב
וירקה, וכתיב סכיב.

ונאכלין לפניים מן הקלעים - כתיב באשם
(מנדר י"ס) "בְקָדוֹשׁ הַקָּדְשִׁים תְאַכֵּלנוּ". וובחי
שלמי ציבור סמך אומן הכתוב לחטא, כתיב
(ויקילו ז' י) "וְעַשְׂתָּם שָׂעִיר עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת
וְשִׁנִּי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזָבֵחׁ שְׁלָמִים", לומר לך
שדיין חטא, שאין נאכלין אלא לפניים מן
הקלעים ולזכרי בהוניה. אבל אין טעונים ארבע
מינות חמطا, שאין לך בכל פרקינות מי
שטעון ארבע מינות אלא חמطا בלבד.

הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר, קָדְשִׁים קָלִים.
התודה ואיל נזיר קדשים קלים - אין מועלין
ביהן.

שְׁחִיטָתָנוּ בְּכָל מִקְומָם בְּעַזְרָה, ודמן טעון שתי
מינות שני ארבע.

שְׁחִיטָתָנוּ בְּכָל מִקְומָם - אין טעוני שחיטה
באופן.

**וְנְאַכְלִים בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מְאַכֵּל,
לַיּוֹם וּלְלִילָה, עד חצות.**

ונאכלים בכל העיר - בגבי חמطا כתיב
(ויקילו י' י) "וְאַכְלָתָם אֹתָה בַמִּקְומָם קָדוֹשׁ", ואין
שלמים במקום קדוש אלא במקום טהרה, כיינו
בכל העיר שהוא מקום טהרה מליכנס שם
מצורעים.

לְכָל אָדָם - לְזַרְירִים.

לַיּוֹם וּלְלִילָה - בַתּוֹדָה בְתִיב (ויקילו ז' ט) "בַיּוֹם
קָרְבָּנוּ יְאַכֵּל, לֹא יָגִיד מִמְנוּ עד בּוֹקֵר", ומニアא:
"תּוֹדָת שְׁלָמִיו" - לרבות שלמי נזיר.

**הַמּוֹרָם מֵהֶם פִוְצָא בָהּם, אֶלָא שְׁהַמּוֹרָם
נְאַכֵּל לְפֶהְנִים, לְגַשְׁיָהָם, וּלְבְגַנִּים, וּלְעַבְדִּים.**

הַמּוֹרָם מֵהֶם - תזה ושוק שעמן מהן לפה
כשאר שלמים, בתודה לשלים אתקוש, כתיב
(ויקילו ז' י) "וְזֹאת תּוֹתָה זָבֵחׁ הַשְׁלָמִים גַּוּ" אם

הילפין "זְרִיקָה" "זְרִיקָה" לגזרה שנה מעולה, ובעללה כתיב (ויקרא ל') "אֶל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ הַעֲלָה".

שינה באכילתן – הבכור נאכל לפהנים, והעשיר לכל אדם, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד.

שינה באכילתן – זה מה, אף על פי שהשנה אותן למן דמיים.

הbacor נאכל לפהנים – בדכתיב (נמלר י"ח יט) "ובשרם יהיה לך".

והעשיר לכל אדם – שלא מצינו בכל התורה שיהיה לפהנים חלק בו.

ונאכלין בכל העיר – בדכתיב (נלייס י"ג) "ובבאים טהרה עולותיכם וזבחיכם ואתם מעשרותיכם", ומגיא: בשני מעשרות הקתווב מדבר – חד מעשר בהמה, וחדר מעשר דגן. וכתיב בה הוא קרא "ובכורות בקרכם וצאנכם". ומדרלא קבוע להו מחיאה, שמע מינה דמעשר ובכור נאכללים בכל העיר.

לשני ימים ולילה אחד – בדכבר הוא אומר "ובשרם יהיה לך בתזה הפטנפה וכשוק הימין", הקישו כתוב לחזה ושוק – מה חזה ושוק של שלמים לשני ימים ולילה אחד, אף בכור לשני ימים ולילה אחד, ומעשר ברכות.

הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי.

למנויו – לאו הם שנמננו בדמי לקייחתו, בדכתיב (סמות י"ג ל) "איש לפי אכלו פastos".

